

Ese de dóue ori in septemana:

Joi-a si Duminec'a.

Pretiuu de prenumeratiune:

pre anu intrégu . . . 6 fl. v. a.
 „ diumetate de anu . . . 3 fl. v. a.
 „ patrariu de anu . . . 1 fl. 50 cr.

Pentru Romani'a si strainetate:

pre anu intrégu . . . 9 fl. v. a.
 „ diumetate de anu . . . 4 fl. 50 cr.

LUMINA.

Fóia bisericesca, scolastica, literaria si economica.

Correspondintiele si banii de prenumeratiune se se adreseze de a dreptulu: Redactiunei „Lumina“ in Aradu, cancelari'a episcopésca.

Pentru publicatiunile de trei ori, ce contienu cam 150 de cuvinte (spatiu de 20 sire garmond) tacs'a e 3 fl.; pana la 220 de cuvinte 4 fl. éra mai sus 5 fl., intielegendu-se intr' aceste sume si timbrulu. — Pretiuu publicatiunilor se se anticipe.

Organu oficiale alu eparchiei romane gr. or. aradane.

INVITARE DE PRENUMERATIUNE.

la

„LUMIN'A,“

fóia bisericesca, scolastica, literaria si economica. Organu oficiale alu eparchiei romane gr. or. aradane.

Cu prim'a Iuliu intramu in alu doilea semestru alu anului 1874; — avisamu deci pre d. d. abonanti a caroru terminu espira cu finea lui Iuniu, se-si renoiésca abonamentulu de timpuriu, ca in cursulu spedarei regulate se nu fimu impededati.

Conditiiunile de prenumeratiune sunt totu celea din fruntea foiei.

Totdeodata provocamu pre on. domni si on. comitete parochiali, cari sunt in restantia inca din anulu trecuturi ori din semestrulu acest'a, se binevoiésca sumele ce datorescu la redactiune a le depurá fora amenare.

Aradu, 9^{ca} Iuniu, 1874.

Redactiunea.

PARTE OFICIALE.

Nr. 714. Pres.

MIRONU

prin indurarea lui Dumnedieu dreptcredintiosu episcopu diecesanu alu bisericii greco-orientali romane in partile Aradului, Oradii-mari, Ienopolei si ale Halmagiului, precum si in celea adnesate din Banatulu Temisiului;

Iubitului cleru si poporu din partile, ce apartienu la consistoriulu Nostru din Oradea-mare: daru si pace dela Dumnedieu Tatalu si dela Domnulu nostru Iisusu Christosu!

Dupace cu intrarea Nóstra in functiune ca episcopu diecesanu, postulu de vicariu episcopescu la Consistoriulu eparchialu din Oradea-mare; care nainte de acea lu-imbracasemu Noi, la 3^{ia} Februaru a. c. a devenitu in vacantia, — sinodulu nostru eparchialu in sesiunea ordinaria din anulu acest'a, si anume in siedinti'a sa' din 13ta Aprile a. c. a alesu de presiedinte vicariu episcopescu la memoratulu Consistoriu oradanu pre venerabilulu parinte protopresbiteru alu Branului in archidiece'sa Transilvaniei, **Ioanu Metianu**; ér Noi cu observarea ordului canonicu amu intaritu acésta alegere si amu dispusu cu datulu de astadi celea necesarie pentru intrarea numitului Nostru vicariu in functiune.

Vi facemu dar cunoscuta Vóue tuturor'a, Iubitu cleru si poporu din partile Consistoriului Oradii-mari! acésta indeplinire a vicariatului episcopescu din Oradea-mare, si ve poftimu pre toti: ca pre alesulu vicariu alu Nostru, venerabilulu parinte protopresbiteru Ioanu Metianu, ca pre atare se-lu cunósceti si respectati, si lui in afacerile oficiale se-i dati ascultarea, supunerea si suergerea trebuintósa; impartasindu-vi de altmíntre tuturoru archipastore'sa Nóstra binecuventare.

Datu in resiedinti'a Nóstra episcopésca din Aradu, la 9^{ca} Iuniu, 1874.

Alu vostru voitoriu de bine episcopu:

Mironu Romanulu m. p.

Nr. 988. Pres.

Cerculariu

catra clerulu si poporulu eparchiei Aradului.

Scaunulu archiepiscopescu alu bisericii nóstre din Cernautiu in Bucovin'a, devenitu in vacantia prin mórtea fericitului archiepiscopu si metropolitu Eugeniu Hackmann, se indepliní de curendu prin chirotonirea si introducerea preanaltu — denumitului archiepiscopu si metropolitu, a Inaltu-preasantitului Domnu Teofilu Bendella.

Legaturile sante si referintiele actuali, in care se afla metropoli'a din Bucovin'a si Dalmati'a cu metropoli'a nóstra nationala din Ungari'a si Transilvani'a, Ne indémna a notificá Iubitului cleru si poporu eparchialu deplinirea pomenitului scaunu archiepiscopescu metropolitanu cu acea indrumare: ca onorabil'a preotime parochiala sè inscrie numele Inaltu-preasantitului Domnu archiepiscopu si metropolitu Teofilu Bendella in dipticele biseriilor intregii Nóstre eparchie in rondulu archiereilor, si se-lu pomenésca la santele altare.

Aradu, 3. Iuniu, 1874.

Mironu Romanulu, m. p.
Episcopu.

Nr. 1025.

Cerculariu

Catra clerulu si poporulu eparchiei Aradului.

Petrinsi aduncu de sentiulu pietatei catra memori'a fericitului mare archiereu alu nostru nationalu, Andreiu odinióra Baronu de Siagun'a, cu acésta ordinamu: ca la aniversari'a mortii aceluia si neuitatu archiereu, adeca Dumineca in 16ta Iuniu a. c. in tóte bisericile eparchiei Nostre sè se tiena parastasu solenu si despre acésta timpuriu sè se insciintieze credintiosulu poporu alu Nostru, spre a si-poté depune tributulu pietatei in modulu celu mai serbatorescu.

Aradu, 8. Iuniu 1874.

Mironu Romanul, m. p.
Episcopu.

Cerculariu

catra clerulu si poporulu din tractulu protopresbiteralu alu Buteniloru.

Dupace a placutu atotpoternicului Dumnedieu a chiamă din acést'a viétia lumésca pre deinnulu protopresbiteru alu vostru *Andrei Machi*, — amu aflatu de bine pana la luarea altoru mesuri a concrede conducerea oficiului protopresbiteralu in tractulu Buteniloru venerabilului protopresbiteru alu Halmagiului Ioanu Groz'a cu titlu de administratoru interimalu alu vacantului tractu protopresbiteralu.

Ceea ce Voué, Iubitu cleru si poporu din acelasi tractu alu Buteniloru! cu acea indrumare facemu cunoscutu: ca pana la alte dispusetiuni, in tóte trebile, ce privescu oficiulu protopresbiteralu, catra numitul administratoru interimalu se ve intorceti, si acelua in oficiulu seu se-i dati respectulu, ascultarea si spriginirea trebuintiósă. Aradu, 6. Iuniu, 1874.

Mironu Romanulu, m. p.
Episcopu.

PARTE NEOFICIALA.

Aradu, $\frac{1}{18}$ Iuniu, 1874.

Precându punemu in vederea publicului literile Preasantiei Sale Domnului Episcopu diecesanu, prin cari recomenda si introduce in functiune pre alesulu seu vicariu si presiedinte la consistoriulu din Orade, parintele protopresbiteru *Ioanu Metianu*, pre atunci acelasi vicariu presiedinte, lasandu patria si consangeni, deja se afla in postulu unde l'a chiamatu votulu si increderea sinodului eparchialu; se afla in fruntea consistoriului oradanu guvernandu poporulu romanu ortodoxu din partile Bihorului, Cumaniei si ale Iasigiei!

Consistoriulu romanu gr. or. de Orade este unu viu monumentu din viétia bisericesca a descendintiloru lui Mariu; este o remasitia pretiósă a vechiei episcopii romane, ce a sustatu acolo pana la finea seclului sieptespediece! Detorinti'a nóstra este se padimu acestu monumentu si remasitia scumpa, déca voimu ca glori'a trecutului se destepete in pepturile nóstre superbi'a romanesca si tari'a credintiei, de cari strabunii nostri se inspirau in luptele loru de libertate!

Episcopi'a romana gr. or. a Oradii fiintiata in vremile cele mai vechi era un'a din episcopiele sufragane ale vechiei metropolii transilvaniane. Insa, precum mai multe episcopii romane, ea astadi jace in ruine. Celu din urma episcopu alu ei a fostu Efremu Veniaminu; acest'a murindu la anulu 1695, poporulu remase fora archipastoriu rasipinduse in tóte partile, pana ce la anulu 1793 consistoriulu eparchialu, se restabili din nou pentru veduvit'a eparchia oradana.

Nici odata insa mai multa priveghiare n'a recerutu biserica nóstra din partile Oradii ca in dilele de acum. Consistoriulu acelu districtu n'a avutu o misiune mai grea si mai mare ca cea de presinte. Prin variile lupte, nationale si confesionale, corpulu nationalu s'a isolatu in mare parte. si astadi este timpulu supremu ca se punemu in miscare tóte petrile pentru regenerarea lui. Lupt'a va fi grea dar cu atátu mai mare póte se fia triumfulu nostru!

Problem'a nóstra e consolidarea poporului in credinti'a stramosiésca; sustinerea si apararea autonomiei bisericesci, cáci acést'a e fortarétia in care ni potemu scuti si salva nationalitatea; altu locu de scapare nu avemu! Si déca acésta fortarétia nu o vom apară eroicesce, ci vomu suferi ca inimiculu se isbésca in ea dupa placu, atunci n'a-

vemu a ne plange contra sortii. Lasitatea ne duce la periciune, nu inimiculu. Nu póte fi frate cu noi acela, care ataca interesele bisericei nóstre autonome, cáci ataca chiar interesele nationali impededandu prosperarea si fericirea nóstra tocmai in germinele loru! Éta pentruce e mare si grea misiunea consistoriului nostru din Orade! Dusmani'a sectei papiste e pronunziata limpede contra nóstra, si inca intr'unu modu prea cutediatoriu.

Candu insa in fruntea consistorieloru avemu barbati resoluti si scrupulosi in cauzele bisericesci-nationale, nesuintiele contrariloru, nu vor poté impedeá cursulu nostru; ei sciú infruntá mandri'a dusmanului. Sinodulu eparchialu prin alegerea actualului presiedinte consistorialu din Orade, n'a facutu alta, decátu aceea ce a pretinsu necesitatea si interesele nóstre bisericesci; n'a facutu alta decátu a pusu in fruntea aceluasi consistoriu, unu barbatu, demnu de antecesorele seu, care va sustinerea cu scumpatate vadi'a bisericei nóstre nationale si va jertfi totu pentru prosperarea poporului seu! Nu este iertatu se dubitamú cátusi de pucinu in zelulu si energi'a noului presiedinte consistorialu, din contra activitatea lui de pana aci, ca protopopu in archidiecea, ne aviséza la cele mai frumóse prospecte!

Dieces'a aradana se bucura astadi de unu Episcopu constitutionale, omu alu seclului, alu intreprinderiloru si reformelor salutarie. Nu trebuiesce alta, decátu se-i dăm succursulu nostru, se-lu spriginimu intru tóte cu bunavointi'a si iubirea, ce se cuvine unui pastoriu, interesatu multu de bunastarea turmei sale.

Acést'a nu va lipsi din partea nóstra cu atátu mai pucinu va lipsi din partea noului vicariu presiedinte consistorialu, carui'a i place a fi totdeun'a cu deplina incredere si ascultare catra archiereulu si episcopulu seu. Atunci intr'o intielegere uniti, vom triumfá usioru; natiunea si biserica vor fi ca unu arbore plantatu pe langa curgerile apelor, care si-dă fructulu la timpulu seu, si frundi'a sa nu se vestediesce, si tóte, câte face, prospera! Er noi pururea vom fi cu recunoscintia aceluia, care lasandu tóte ale sale, a venitu in servitiu bisericei din eparchi'a Aradului, si in chipu de mangaiere i oferimu sentimintele nóstre de iubire si simpathia!

Rugatiunea Domnésca

séu

Tatalu Nostru.

Tatalu nostru! pana nóstra cea de tóte dilele da-ni-o nóa astadi!

Mat. c. 6 — 11.

Dupace din grati'a lui Ddieu, in urmarea desvoltarei regulate a naturei, privescu semanaturile nóstre, ce mangaiere pentru mine vediendu spicele de grâu plecate in diosu de sarcin'a fructului ce impórta; si din contra ce intristare vediendu pucin'a credintia a omului in faci'a atátoru bunatati si daruri trimise nóa dela Ddieu!

Asia e I. Cr. me intristezu si compatimescu omulu pentru pucin'a lui credintia! Abia trecú iérn'a abia se topi neu'a, ce la inceputulu primaverei inca mai acoperé pamentulu, si ómenii amblau superati printre semenaturi; ér candu holdele loru paréu a insetá dupa plóie ei incepura a proroci despre scaderi, lipse, ba inca si despre fómete, casi cum provedinti'a si-ar affá placere in miseri'a filoru sei; si cast cum numai unu midilocu ar avé in manile sale spre fericirea acelor'a

Insa nuorii condusi de venturile apusene, sosescu si din sinurile loru revérsa plóie'a cea cu doru acceptata;

sub efectulu acesteia si a radielorú sórelui, care acum stralucescu in tóta puterea caldurei lorú crescúra seme-naturile nóstre, spicele se încarcára bogatu, si mai tré-buiescu vre-o câteva dile pana ce vor cadea sub ascutisiu-lu secerei, implendu de mângaiere inimele agricultorilorú. Si acést'a este dragostea cea nemarginita a provedintiei facia de noi, carea sternesce in inim'a mea si in sufletulu meu sentie-mintele admirarii si adorarii nemarginite.

Cu astfelu de cugete sante am pasitu eu astadi in cas'a acést'a santa; m'am urcatu pe amvonu cu scopu de a ve indemná si pre voi la astfelu de sentieminte, *ér de alta parte* ca se ve invetiú a ve ruga lui Ddieu in intielesulu inveni-tiurei lui Cristosu pentru bunurile pamentesci. — Pentru acést'a citai din rugatiunea domnésca cuvintele acelea, ce tractéza despre bun'a nóstra stare materiala, care sunt urmatórele: „*Tatalu nostru! panaa nóstra cea de tóte dilele dà-ni-o nóa astadi.*“ Simpla si la prima vedere decatra toti intielegibila rugatiune e acést'a, totusi atátu de maiestóse, atátu de strabatatóre la sufletu suntú adeveturile ce contine in sine, încátu desfasiurarea lorú ne cere intrég'a atentiune.

Veniti dar se luamu de tem'a vorbirei esplicarea acestei rugatiuni simple si totusi maiestóse: *Tatalu nostru! panaa nóstra cea de tóte dilele dà-ni-o nóa astadi!*

Se vedemu cum in rugatiunea acést'a simpla se cu-prindu trei feluri de detorintie 1. *ascultarea fiésca* 2. *credinti'a drept'a si a* 3. *amórea adevérata.* — Din rugatiunea acést'a urméza:

I

Sternirea ascultarei fiesci. Nu este in cererea acést'a nemicu ce aru insemná prisosintia, placeri maiestrite, mésa bogata, elegántia stralucitóre; totu ce contine in sine e dobindirea panei de tóte dilele. — Panea in intielesu strinsu luatú insemnéza acelu nutrimentu, cu care traimu in tóte dilele, dar' in intielesu mai latu insemnéza totu, ce este neaparatu de lipsa la sustienerea nóstra; eschi-diendu afara totu lucsu, tota pomp'a. — Asia dar in intielesulu acést'a cererea: *Tatalu nostru! panaa nóstra cea de tóte dilele dà-ni-o astadi!* este contraria desfrenari-lorú nemarginite, si poftelorú nesatióse intru adunarea bunurilorú pamentesci.

O! I. Cr. déca cugetu la lucsu acela ce-lu avemu in mancarile si imbracamintele nóstre, pe langa acestea cugetandu la cererea acést'a simpla: *Tatalu nostru! panaa nóstra cea de tóte dilele dà-ni-o astadi!* — mi se pare cá ar trebui se ne rusinamu: cátu de tare ne amu indepar-tatu de simplicitatea originala. Isusu Cristosu inca traia in lipsa si saracia, ba de multe ori erá lipsitu si de cele mai neceserie; ér noi, carii ne tienemu a fi urmatoriilui, suntemu nesatiosi in venarea bunurilorú si a desfatarilorú lumesci; dorintiele nóstre sunt nemarginite!

Isusu Cristosu ne invétiú a ne rugá numai pentru cele mai necesarie adeca *pentru panee cea de tóte dilele*, si déca vomu recugetá fora preocupare, *panea* este nutrimentulu celu neaparatu de lipsa pentru trupulu omenescu. Ce ar' fi de noi I. C. déca Ddieu ni ar' denegá panea mácaru numai pe un'a luna de dile? ore susplini-ar loculú acesteia confeturile, mancarile aromate si pompóse? óre suplini-o ar' pre aceea aurulu ori diamantulu? Nici decátu! A re-masu din evulu vechiu o anecdota, dupa care se scie cá unu imperatu nesatiosu a poftitu dela Ddieu, ca elu ori de ce s'ar atinge, sè se prefaca in aurú; si déca cererea i s'ar fi datú, ce erá urmarea? — aceea: cá si panea, cu carea voiá sè se nutrésca, prefacendu-se in aurú, ar' fi muritu de fóme. — De tóte, cu adevératu de tóte se uresce omulu, inse de pane nu; si candu *panea* nu ne pica bine: de siguru cá suntemu morbosí. — Precátu este panea de simpla; pe atáta este ea de nutritória, ea nutresce totu

trupulu si 'lu intaresce si e esemplulu celu mai fidelu la ce au voitu Isusu se fie omenimei, adeca: *panea vietii.* De aceea a si ales'o la cin'a cea de taina ca se fie simbolulu frangerei trupului seu. — Pe langa tóte acestea este cu nepotintia a nu cunosce cumca panea este obi-ectulu celu mai necesariu a rugatiunei nóstre; este celu mai nemultiamitoriu omu acela, care dobindindu-o aceea, nu se sente indatoratu a dá multiemire lui Ddieu. . . —

Panea, panea ce de tóte dilele e aceea, pentru care trebuie se ne rugamu; si totu ce trece peste acést'a, si ce cuprindemu in rugatiunile nóstre: este semnú nein-destularii, si o Ddieule! cáti sunt, cari avendu pane mai umbla inca si dupa superficialitati! La unulu imbracamin-tea nu e destulu de fina, la altulu mancarile i se paru cá nu sunt destulu de alese, la alu treilea nu e destulu de comota locuinti'a, la alu patrúlea odaile nu-i suntú de dupa moda mobilate, — si cine ar' scí enumerá mi-nutiile acelea, pentru acarora dobindire se roga multi. „*Pentruca scrisu este nimenea nu traiesce din aceea cá are bogatii multe: mare dobinda este a servi lui Ddieu cu credintia, pentruca nemicu nu amu adusu in vietii'a acést'a, fora indoiéla nemicu nu vomu duce din trens'a; pentru acea destulu este déca avemu ce mancá si cu ce ne imbracá, cu acelea se ne indestulimu.*“

Asia se rogá si Solomanu filosofulu testamentului vechiu: *Dóue ceru dómne dela tine, nu me lipsi de densele pan'ce traiescu. Saracia ori bogatia nu-mi dá mie numai me hranesce pre mine cu nutretulu care este pentru mine.* — O I. Cr. câte lacrimi s'ar uscá, câte suspine ar' amúti: déca cugetandu, cátu de pucine suntú lipsele naturale ale omului s'ar margini in rugatiunile lorú, ce astadi contienú cererile bunurilorú pamentesci; dicu déca s'ar margini la acelea, in care dupa esemplu lui Cristosu cu umilintia ne amu rugá dicendu *Tatalu nostru! panaa nóstra cea de tóte dilele dà-ni-o astadi!*

(Va urmá.)

Protocolu

despre adunarea generala a asociatiunei natiunale ara-dane pentru cultur'a si conversarea poporului romanu, tienuta in Aradu, la 15. Iuniu 1874. —

Nr. 1. Membrii asociatiunei la ora a 9 a. m. se adunara in numeru considerabilu in localitatile Domnului Georgiu Dogariu, unde vicepresedintele asociatiunei Sigismundu Popoviciu deschide siedinti'a observandu cá are neaperatu a se departá in cauza neamenabila, deci róga adunarea ca conformu dispusetiunilorú statutului se-si aléga presedintele si notarii ad hoc la ce

Adunarea alege de presedinte ad hoc pe Ioanu Metiamu vicariu episcopescu — presedinte la consistoriulu oradanu, éra de notari pe Moisa Bocsianu si pe Paulu Popu. —

Nr. 2. Presedintele pune la ordine alegerea presedintelui ordinariu, in urmarea carei'a.

Cu totalitatea voturilorú de presedinte se alege Ilustrita-tea Sa Domnulu Episcopu Mironu Romanulu, éra alegerea, con-formu statutelorú se asterne innaltulu guvernú pentru aprobare. —

Nr. 3. Urméza apoi alegerile a lorú doi vicepresedinti ordinari, si

Adunarea cu totalitatea voturilorú de vicepresedinti alege pe Ioanu Metianu vicariu episcopescu — presedinte la consisto-riulu oradanu si pe Mihaiu Nagy canonicu in Lugosiu.

Nr. 4. Presidiulu propune alegerea a doi notari ordinari ai adunarei

De atari se alegu cu totalitatea voturilorú Paulu Popu si Franciscu Longinu.

Nr. 5. Se propune alegerea unei comisiuni de doi membrii pentru insciintiarea si invitarea presedintelui la adunare. —

In comisiune se alegu Dr. Atanasiu Siandoru si Georgiu Vasileviciu.

Nr. 6. Se da cetire reportului generalu alu directiunei des-pre lucrarea sa de la ultim'a adunare generala, — dupa a carui cetire se propune esmiterea unei comisiuni pentru censurarea reportului directiunálu, —

Primindu-se, — in comisiunea pentru censurarea raportului directiunale se alege Georgiu Pop'a, Mircea B. Stanescu si Iosifu Vulcanu. —

Nr. 7. Alesandru Mocioni propune suspenderea siedintiei pentru ca comisiunea censuratoare se-si p \acute{o} ta prepar \acute{a} referad'a. —

Primindu-se, — siedinti'a se suspende. —

Nr. 8. La 12 \acute{o} re siedinti'a redeschidindu-se, — nou alesulu presiedinte intre urari de „se trai \acute{e} sca!“ prezentandu-se si ocupandu-si locul, intru o cuventare d \acute{e} mna si bine semtita multiamescce adunarei pentru increderea si on \acute{o} rea ce i-a doveditu prin alegere, si promite, c \acute{a} precum in trecutu asia si in venitoriu va consider \acute{a} de datorintia santa a sa promovarea intereselor \acute{o} ru acestei asociatiuni. —

La ac \acute{e} st'a Vincentiu Babesiu constatandu c \acute{a} intru adev \acute{e} ru la intemeierea acestei asociatiuni Domnulu Episcopu de astadi, atunci protosincelu, a fostu unulu dintre factorii principali, care a sacrificatu at \acute{a} tu cu fortiele sale spiretuali, c \acute{a} tu si materiali f \acute{o} rte multu pentru ac \acute{e} sta societate, — recomanda cu caldura Ilustritatei Sale in tocm \acute{a} i astadi spriginirea asociatiunei, ca se ese din incurcatur'a de astadi, — si conducerea spre scopulu propusu, si cere ca despre aceste manifestatiuni se remana urma la protocolu

Adunarea intre strigari de „se trai \acute{e} sca!“ decide a se prim \acute{i} la protocolu aceste manifestatiuni.

Nr. 9. La ordine este referat'a comisiunei censuratoare al \acute{e} sa sub punctulu 6, carea prin referintele seu Mircea B. Stanescu raport \acute{e} d \acute{a} si propune:

Absolutoriulu cerutu prin directiune nu se da, si chiar' din raportulu directiunei intetita fiindu necesitatea pentru aretarea unei adev \acute{e} rate ic \acute{o} ne despre starea economica a asociatiunei de la urdirea ei pana astadi, ca astfeliu cunoscuta o data ac \acute{e} sta stare in detaiu, se p \acute{o} ta servi de manecare la mersulu asociatiunei in viitoriu, spre care scopu se recere o comisiune mica si din locu, — deci adunarea generala binevoi \acute{e} sca a decide, c \acute{a} enunsiandu-se necesitatea imperativa pentru censurarea, incuierarea si licuidarea individuala a tuturilor socotiloru, actelor \acute{o} ru si statulu asociatiunei de la urdirea ei incepundu, pre langa abstragere de la comisiunea din trecutu, se esmite o comisiune noua de 5 barbati, cari inca n'au fostu in vre o functiune la directiune, cu dreptulu a lu \acute{a} la intreb \acute{a} ri pe functionari, si cu indrumarea, c \acute{a} primindu ea t \acute{o} te hartiele si protoco \acute{l} ecele asociatiunei pe langa inventariu specialu, se tinda a face scrutarile si lamuririle indegetate in celu mai scurtu tempu, inclusive in restempu de 3 lune, si dupa cea mai buna chipzui \acute{e} la a sa, si apoi a-si present \acute{a} raportulu seu directiunei; \acute{e} ra directiunea e indrumata, ca pentru luarea in desbater \acute{e} a acelu raportu numai dec \acute{a} tu se puna la c \acute{a} le chiamarea unei adunari generale extraordinarie la Aradu. —

In fine in cele ce privescu propunerile directiunei cu referintia la modificarea statutelor, nu'o afla comisiunea de intemeiata. —

Vincentiu Babesiu propune despartirea propunerii comisiunei in 2. parti: un'a referit \acute{o} re la esmiterea comisiunei censuratoare de 5, a d \acute{o} u'a referit \acute{o} re la modificarea statutelor, — totu o data la punctulu primu al propunerii comisiunei face amandamentulu: c \acute{a} comisiunea se fia impoterita ca sentiendu necesitatea, s \acute{e} se folos \acute{e} sca de conlucrarea unu \acute{i} barbatu de specialitate (contabilu) remunerandu cu o suma pana la 200 fl. v. a. —

Adunarea primesce punctulu primu din propunerea comisiunei inbinatu cu amandamentulu lui Babesiu, — alegandu in comisiune pe: Moise Bocsianu, Georgiu Pop'a, Mircea B. Stanescu, Franciscu Longinu si pe Paulu Popu. —

Nr. 10. Votandu-se despre cestiunea modificarii statutelor, Deciderea cauzei presinte se amena pan' la adunarea prosima, carea este o continuare a adunarei presinte.

Nr. 11. La propunerea lui Mircea B. Stanescu.

Se decide amenarea continuarei adunarei generali pana la terminulu care-lu v \acute{a} defige presidiulu adunarei de locu dupa prepararea raportulu comisiunei de 5 emissu sub punctu 9. —

Nr. 12. La propunerea Ilustritatei Sale a Domnulu presiedinte

Adunarea cu totalitatea voturilor alege de membrii, pe Ioanu Ci \acute{o} r'a din Micalac'a, Petru Tamasdanu, Stefanu Tamasdanu din Pecica romana, Ioanu Rusu din Nadlacu, Georgiu Popovicu din Minisiu, si pe Alesandr'a Ci \acute{o} ra din Micalac'a de membra ajutat \acute{o} re.

Nr. 13. Pentru autentificarea acestui protocolu, siedinti'a se va continu \acute{a} adi la 7 \acute{o} re s \acute{e} r'a. —

Dupa acestea presiedintele declarandu siedinti'a de inchisa, — se indepart \acute{a} intre urarile adunarei de „se trai \acute{e} sca!“

Acestu protocolu s'a cetitu si autenticatu in siedinti'a adunarei continuate la 7 \acute{o} re s \acute{e} r'a.

Ioanu Metianu,

v. presiedintele adunarei. —

Paulu Popu,

notariulu adunarei. —

VARIETATI.

(Necrologu.) An'a Versiganu maritata Machi protopop \acute{e} sa in Buteni si ficele ei adoptate Elis'a Machi-Versiganu maritata Stan \acute{e} sca impreuna cu sociulu ei Mircea B. Stanescu avocat in Aradu, deputatu la camer'a Ungariei si redactore de la diurnalulu „Gur'a-Satului“, Elis'a Machi Versiganu cea tenera, fiulu adoptau Demetriu Machi-Ardel \acute{e} un veduvita Badist \acute{e} nu-Clenovicu din Musca, — Iosifu Stan \acute{e} sca notariu cercuale in Berz'a impreuna cu socia sa Il \acute{e} n'a Talosiu, — Emili'a Stan \acute{e} sca maritata Rad'a impreuna cu sociulu ei Teodoru Rad'a preotu in Ternov'a — Elia Arsiciu parocu in Musca, in numele loru propriu precumu si in alu numerosiloru consangeni din Curticiu, Zarandu, Aldesci, Musca si Berz'a cu inima sfasi \acute{e} ta de durere adueu la publica cunoscintia grabnic'a si pr \acute{e} natur'a incetare din vi \acute{e} tia, in etate de 48 de ani, intemplata la Buteni, in $\frac{4}{16}$ Iuniu 1874. a multu iubitulu sociu, respective parinte adoptivu, socru, frate, unchiu si cuscru: Andreiu Machi protopopu romanu de releageagr \acute{e} ca orientale alu tractulu Buteniloru. Osamintele lui se voru imorment \acute{a} in $\frac{6}{18}$ Iuniu 1874. dupa am \acute{e} di la 5. \acute{o} re dela cas'a lui propria in cimiteriulu gr. or. d'in opidulu Buteni. Fia-i tierin'a binecuv \acute{e} ntata si memori'a eterna!

Concursu.

1

Pentru indeplinirea postulu invetiatorescu in comun'a Pobd'a se deschide concursu pana in 15 Iuliu a. c.

Beneficiile sunt: 1) in bani 120. fl.; 2) pentru un'a mage clisa 40 fl.; 3) $\frac{1}{2}$ mage sare 3 fl.; 4) lumini 10 fundi a 48 cr.— 4 fl. 80. cr.; 5) gr \acute{a} u 60 metie; 6) lemne 2 stengini; 7) paie ori lemne pentru sc \acute{o} la 6 stengini; 8) pamentu pentru sementia 4 jugere; 9) cortelu liberu cu 2 localitati comode, si gradina de legumi. Din aceste are in sa o tertialitate se o dea invetiateriulu Constantinu Brend \acute{e} iu ca pensiune afora de cortelu si lumini. Doritorii de a ocup \acute{a} acestu postu au a trimit \acute{e} recursurile instruite, scrise cu man'a propria, si stilisate comitetulu parochialu dlui inspectoru cercualu Dr. Vasiciu, in Timisi \acute{o} ra. Se mai cere ca competintii s \acute{e} se presinte in un'a din dumineci ori serbatori in faci'a loculu si a cant \acute{a} .

Pobd'a, in 1. Iuniu 1874.

Comitetulu parochialu:

Cu scirea si invoierea mea Dr. Vasiciu, inspectore de sc \acute{o} le cercnalu.

Concursu.

2

Pentru deplinirea parochiei vacante din Monereu in protopresviteratulu Buteniloru, cu carea sunt impreunate $\frac{1}{2}$ de sessiune pamentu aratoriu, biru dela 110 de case, stoalele indatinat \acute{e} si cuartiru cu gradina, — prin ac \acute{e} st'a se escrie concursu pana la 9 Iunie st. v. a. c. in carea diua va fi si alege \acute{r} ea. —

Recurentii sunt avisati in acestu restimpu a se present \acute{o} odata la biserica de aici'a, \acute{e} ra recursurile instruite cu celu necesarie ale substerne M. O. D. Protopresviteru tractuale la Buteni. Monereu la 18 maiu. 1874

Comitetulu parochialu

In contielegere cu mine Andreiu Machi Protopresviteru.

CONCURSU.

2

Spre alegerea unuia parochu in Jadani pe parochi'a vacante indiestrata cu folosirea a 44 jugere de pamentu bunu, 50 chibla de gr \acute{a} u si din st \acute{o} l'a considerata diumetate, avendu celelalte emoluminte a cad \acute{e} in folosulu Capelanulu localu se deschide Concursu pana in 30: Iuniu a. c. candu se va tienea si aleg \acute{e} re.a

Recurintii la ac \acute{e} sta parochia au la recursurile sale-adresande catra sinodulu parochialu de aici, si substernende Protopresviterulu tractualu in Timisi \acute{o} s'a a alatur \acute{a} testimoniulu de maturitate si calificatiune, si a se indatori in totu a d \acute{o} u'a Dumineca a predic \acute{a} in biserica; inse mai nainte a se present \acute{a} aici intro di de Dumineca s \acute{e} u serbat \acute{o} re, spre a ne incredint \acute{a} despre des \acute{e} ritatea lui in cele rituale si predicatiune.

Pelanga ac \acute{e} st'a de observatu este, c \acute{a} pana in 3: fauru 1875 are diumetate din t \acute{o} te emolumintele va folosi veduva preot \acute{e} sa a repos. parochu Georgiu Morariu.

Jadani in 22: Maiu 1874.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: Mel. Dreg \acute{h} iciu m. p. Prot Timis.